

ALIMARA

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL SERVEI D'ACCIÓ SOCIAL
NÚM. 5 - GENER-FEBRER 1988

5

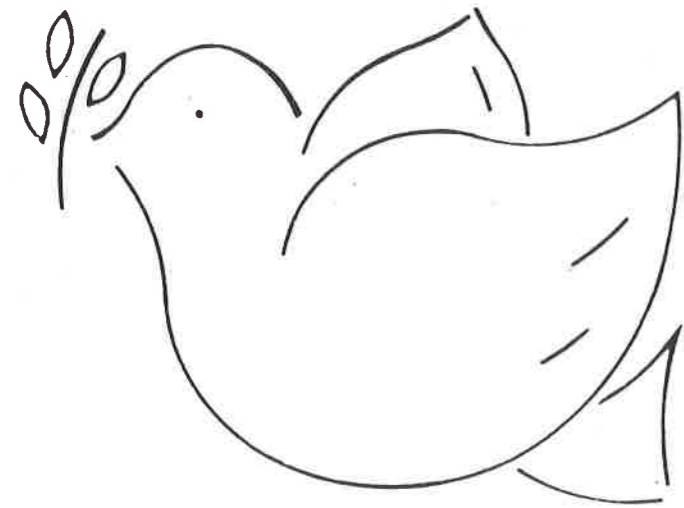

revista dedicada a tot allò que, d'al-
guna manera, es relaciona amb
l'acció social que es desplega a
Mallorca, aquest cinquè número
d'ALIMARA —el primer que es
publica aquest any 1988— recull

entre d'altres aportacions les notícies i impressions produïdes en un dels mallorquins qui participà en la Trobada d'Educadors Especialitzats que es va fer a Pamplona, així com les que fan referència a l'Escola de Treballadors Familiars que, des d'un cert temps, funciona a Palma, i l'experiència del treball integrador de persones minusvàlides en empreses cada cop més obertes a l'assimilació normalitzada de persones psíquicament deficientes. De la Delegació Diocesana d'Acció Social s'hi reproduïx l'entrevista mantenguda amb el Director, qui, entre d'altres assumptes, apunta la necessitat d'una major coordinació entre les diverses entitats dedicades a l'acció social a Mallorca. La resposta parlamentària a una pregunta efectuada al Conseller responsable de l'àrea d'acció social, la diversa legislació aplicable que s'hi presenta, les notícies, la bibliografia, etc. fan d'aquest número d'ALIMARA una altra eina útil per als treballadors socials i totes aquelles persones interessades en aquesta temàtica. Però, allò que aquest número presenta com a novetat són dues seccions que s'inauguren: l'una, dedicada a transcriure-hi les cartes que els lectors hi vulguin adreçar; l'altra, l'oferta d'un espai a tota aquella persona que consideri que pot ajudar els altres, compartint les eines i les experiències positives que hagi tengut en el camp de l'acció social.

Amb el cinquè número d'ALIMARA, el Servei d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca, intenta altra vegada poder oferir un material que esdevengui útil als lectors i que contribueixi a millorar la comunicació entre tots.

Escola de Treballadors Familiars	3
Acció Social a Sa Pobla	5
Els Educadors Especialitzats, a la recerca de la identitat pròpia	7
Entrevista al Cap de la Delegació Diocesana d'Acció Social de Mallorca, Mossèn Gabriel Pérez Alcina	8
Una experiència d'integració laboral dintre el sector de serveis	11
Eines per treballar millor	12
Notícies	15
Almudaina 5	19

*Encara
falta
la teva
veu per aconseguir
la pau.*

Fundació per la Pau

En _____

Adreça _____

Demana informació a: **Fundació per la Pau** _____

Pau Claris, 72, 3er. 2a. B - 08010 · Barcelona _____

Tel. 302 51 29 (de 9 a 2) _____

NÚM. 5, Gener-Febrer del 1988

Publicació Bimestral

Edita: Consell Insular de Mallorca

Redacció: Servei d'Acció Social
Carrer Almudaina, 5
07001 Palma de Mallorca
Tel.: 72 15 05, Ext. 287

Disseny gràfic: Ferran Sintès, Tel.: 72 60 67

Fotocomposició: Composició Mecànica FERRER, Tel.: 71 41 94

Impressió: Gráficas ALFER, Peguera, Tel.: 68 72 25

Dip. Legal: PM-128 del 1987

ELS ARTICLES D'AQUESTA
REVISTA EXPRESSEN
ÚNICAMENT L'OPINIÓ
DELS SEUS AUTORS.

informació comunitària

ESCOLA DE TREBALLADORS FAMILIARS

C/. Mar, 6, 3er. Ciutat

Fa sis anys, arran d'unes Jornades de Serveis Socials, l'Escola de Formació Social va veure la necessitat de posar en marxa a Mallorca una Escola per a preparar adequadament les persones que es preveia que haurien de realitzar els serveis d'Ajuda a Domicili. Aquests, ja funcionaven a Catalunya i a altres regions espanyoles, i feia uns 50 anys que s'havien creat a Europa.

Dins una societat com la nostra, en canvi constant, van sorgint nous problemes i és la mateixa societat la que té l'obligació de donar una resposta. Avui, tant les famílies, com les persones soles, poden trobar-se enmig de situacions difícils degut a factors, d'edat, malaltia o qualsevol altra deficiència física, psicològica o social, i no tenir els recursos necessaris per sortir-ne per elles mateixes. Aquestes persones que reclamen una atenció especial, temporalment o definitivament, no la poden rebre tota dels altres membres de la família, bé perquè ja no hi són, bé perquè la dona surt a treballar fora de casa, o per altres mil raons.

Una nova professió

Per això l'Escola de Formació Social, dependent de la Delegació d'Acció Social, va iniciar la preparació d'uns nous professionals encarregats de la tasca d'implementar —no de substituir— l'acció familiar quan la situació ho faci necessari. Aquests professionals es diuen «Treballadors Familiars». La seva funció és la d'ajudar, a nivell preventiu, educatiu i assistencial, les famílies i les persones en dificultats per mantenir o restablir el seu benestar físic, social o afectiu i aconseguir, també, que puguin continuar vivint en la pròpia llar i en el seu entorn. Això sempre que sigui possible i convenient.

Dins el camp social són uns professionals més, que tenen encomanades unes tasques molt concretes que cobreixen des de les necessitats quotidianes més elementals, com són la higiene corporal i l'atenció als vells, l'ordre i la cura de la casa i la roba, compra i organització del menjar... a altres necessitats d'ordre afectiu i psicològic com seria el tractament específic de nins deficients, una visita al metge, afavorir la co-

municació i relació familiar, etc. Per la naturalesa del seu treball, s'espera d'aquests professionals unes qualitats morals i humanes que els facin aptes per a tal servei. Necessiten, també, d'una preparació tècnica que els capaciti per a realitzar el seu treball amb eficàcia i seguretat.

Cursos de formació

L'Escola ofereix un curs cada any, que té una durada de 5 mesos, des de novembre a març. El contingut del curs ha estat pensat amb una programació que abasti tots els aspectes de la vida familiar. Es comença per donar a conèixer el funcionament del cos humà i la cura del mateix; segueix una iniciació a la Psicologia, que ajuda l'alumne a descobrir les seves capacitats i també a aprendre a reaccionar davant problemes i situacions difícils, com seria una família afectada per un problema de droga, una demència senil, etc. Altres matèries que es tracten són la dietètica, la cuina, l'organització d'una casa, la forma de trobar i aprofitar els recursos socio-laborals per solucionar un fet concret, etc. Es té en compte donar unes nocions de dinàmica de grup, per a preparar l'alumne a un treball d'equip amb altres professionals dels Serveis Socials. Les places es limiten a 20 alumnes per curs, perquè l'atenció sigui més personalitzada.

Les classes teòriques es donen tres dies a la setmana amb una durada de tres hores. Els professors, Diplomats en Enfermeria, Assistents Socials, Psicòlegs, mestresses de casa, etc., es procura que visquin i sàpiguen transmetre la pròpia experiència humana, tant amb malalts, com amb vells o infants, i que també compreguin els objectius de l'Escola.

Els alumnes han de complir 200 hrs. de Pràctiques. Una part d'aquestes es realitzen a Hospitals, Residències d'Ancians, Infància i Programes d'Educació Especial. L'altra part es fa anant amb aquelles Treballadores Familiars que ja fan feina dins Programes d'Ajuda a Domicili. Durant el Curs aprenen quines són les perspectives actuals i de futur de la professió dins Mallorca. Aquest servei és, encara, poc conegut, però ja es pot dir que és una realitat dins molts dels programes de Serveis Socials de les nostres Entitats públiques als nivells provincial, insular i municipal.

Objectiu de l'Escola

Creim que l'Escola compleix un doble objectiu: Atendre la problemàtica dels vells, minusvàlids, famílies amb dificultats, infància; i, a la vegada, promocionar aquelles persones que tenen una inclinació a treballar dins aquests camps. L'experiència ens demostra que els Treballadors Familiars són reclamats més i més per la nostra societat i pensam que seran molt vàlids, de cara al futur en aquelles Entitats públiques i privades, que planifiquin l'Ajuda a Domicili. Des dels seus inicis l'Escola ha comptat amb el recolzament de l'Escola de Barcelona. El programa que s'imparteix és bàsicament el mateix, encara que s'hagi adaptat a les necessitats del nostre entorn. Sovint tenim amb aquella Escola un intercanvi, a fi que entre tots anem responant a la demanda real de les persones que han de menester el servei.

L'Escola es financia amb l'aportació dels alumnes, en forma d'inscripció i amb cinc mensualitats, que no cobreixen, ni molt menys, les despeses per un bon funcionament del Curs. Hem tingut ajudes privades i actualment rebem una subvenció del Consell Insular de Mallorca.

En resum, al mateix temps que l'Escola ofereix aquesta oportunitat de formació, vol, també, anar adaptant-se al desenvolupament de les necessitats per poder aportar la seva contribució al benestar de molta gent.

MARIA PONS,
de l'Equip de Direcció
de l'Escola

ACCIÓ SOCIAL A SA POBLA

Orígens de l'Acció Social

Els inicis d'una acció social organitzada a Sa Pobla són fruit d'una experiència en el camp de la marginació infantil, tal com apareix publicat a la revista «Arran», n.º 20, on es descriu l'experiència «Es Pis», en la qual prenen part professionals de l'ensenyament, l'esplai i voluntaris. La preocupació i l'intent de donar una resposta a les problemàtiques sorgides en la infància mal atesa, serveix per a sensibilitzar la comunitat i l'administració enfront de les necessitats socials del municipi.

Un cop dutes a terme determinades accions davant l'Administració, s'aconsegueix la contractació de l'Assistent Social Municipal, pel mes de maig de l'any passat.

Nivells de treball

D'aleshores ençà, el treball que s'hi va fent és:

El treball individual i/o familiar:

En aquest nivell de la intervenció assistencial, es duen a terme diverses tasques d'informació general i d'orientació a totes les persones que s'acosten al dit servei; atenent les problemàtiques individuals, se n'estudia la demanda formulada i se n'aprofundeix la problemàtica; finalment, s'intenta de resoldre el problema plantejat, fent derivar els individus afectats cap als serveis específics existents.

El treball comunitari:

En aquest sentit, s'hi van desplegant tota una sèrie d'estudis, programes i projectes encaminats a millorar l'efectivitat de la intervenció de l'Assistent Social Municipal.

Estudis de necessitats socials

Quant als estudis, se n'ha de remarcar el relatiu a les necessitats socials de Sa Pobla, tot iniciant-s'hi un estudi sociodemogràfic que inclou la dinàmica demogràfica, l'estructura de la població, l'estructura familiar i l'evolució previsible de la població de la vila.

Dins la dinàmica demogràfica, s'estudia l'evolució recent de la població, l'evolució de les principals magnituds demogràfiques de la població 1975-81-86, atenent la natalitat, la mortalitat i el saldo migratori.

S'hi estructura la població per sexe i edat, per nivell socioprofessional, segons l'origen i el nivell d'instrucció. S'hi estudien les dimensions i tipologies familiars. I s'hi assenyalen les previsions de població per a l'any 2000.

En un altre sentit, es fa un estudi dels recursos socials i de la dinàmica socio-cultural, a fi de conèixer millor els recursos existents, amb una atenció especial als que ja hi són utilitzats, tot desvetllant-ne les demandes que hi són ateses i estudiant la possibilitat d'establir-hi col·laboracions futures. Dins el teixit sociocultural de Sa Pobla, s'intenten estudiar les mancances que s'hi observen, així com la tipologia de les entitats culturals que hi són presents.

Pel que respecta a les necessitats i els problemes psicosocials, la investigació va adreçada a fonamentar la programació dels serveis socials per sectors, amb atenció especial als quatre primers, responant a la realitat social del municipi (vells, infants i adolescents, joves, disminuïts, adults, dones, delinqüència, toxicomanies i gitans).

Per a aquesta programació hom compta amb dades sociodemogràfiques, balanç de recursos, estudi d'expedients de serveis assistencials o de fons de prestacions de l'INEM. També hi esdevenen força útils les dades que s'hi refereixen de l'INSERSO, FAS, MEC, Tribunal Tutelar de Menors, Llars Infantil i Juvenil, ONCE, Centre Joan XXIII d'Inca, Serveis de Salut Escolar, etc.

Tot fent-hi servir enquestes realitzades a una mostra suficientment representativa de la població o mitjançant qüestionaris realitzats als alumnes, mestres i pares d'alumnes, s'hi han de definir les relacions familiars, la insuficiència de recursos, els problemes de salut, el nivell d'autonomia personal i oci, la problemàtica escolar i els problemes socials en general, que afecten els dits sectors de la població poblera.

Alguns projectes d'Acció Social a Sa Pobla

Quant als projectes, cal esmentar-ne alguns:

- El programa d'integració de la infància amb problemes d'inadaptació social.

Un primer projecte pretén de mantenir la persona amb problemes d'inadaptació social en el seu medi

habitual i evitar l'innecessari internament en alguna institució tancada. Es pretén, així, pal·liar una situació d'infància en condicions d'abandó o de semiabandó, intentant exercir una protecció i atenció específica al menor.

Un segon projecte pretén integrar dins la dinàmica normal de la vila de Sa Pobra infants amb problemes de delinqüència, que han passat per institucions del Tribunal Tutelar de Menors (Es Pinaret...); s'intenta, així, donar una resposta alternativa a la institucionalització del nin i una impossibilitat d'integració en el seu medi natural.

- El projecte d'integració dels vells.

És un projecte destinat a la gent vella qui pot realitzar una determinada activitat física. L'objectiu principal és promoure la integració de grups de persones majors, normalment considerades impossibilitades per a realitzar aquest tipus d'activitats. S'intenta ampliar-ne la capacitat de relació amb els altres, crear un ambient grupal (que pot derivar en la consolidació d'un grup motor per al foment de l'activitat de temps lliure).

- El projecte d'ajuda domiciliària als vells.

Els objectius són que els vells puguin viure de manera independent, sense haver de sortir del seu medi ambient, romanent a la seva mateixa llar en el marc de la seva vida habitual, que n'afavoreixi la dignitat perso-

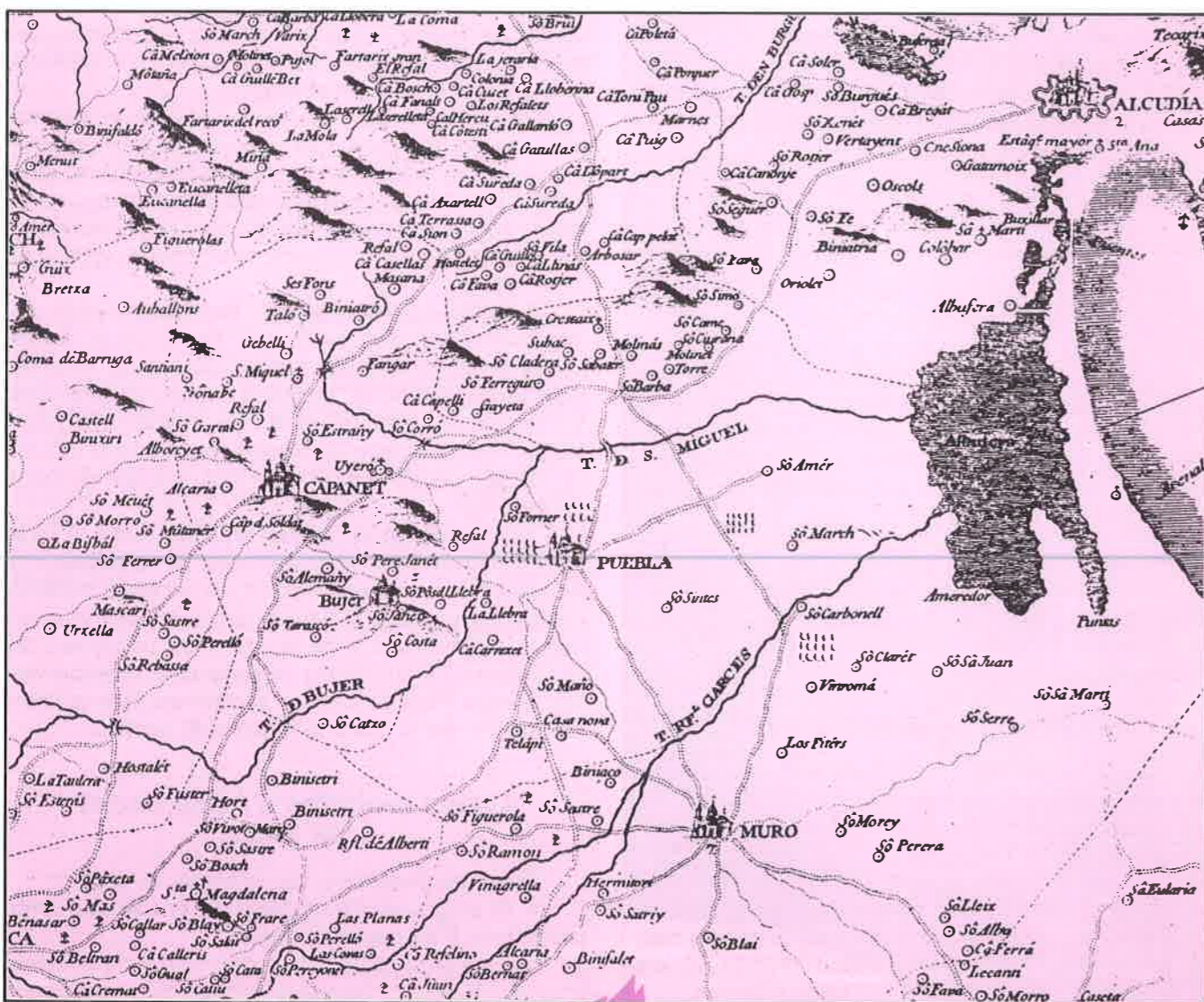
nal i en fomenti l'autonomia. Es pretén de reduir-ne els problemes de soledat i aïllament, i donar-los un paper de responsabilitat de cara a la participació, fent lluir el caire actiu i viu de la vellesa.

- El projecte de vivenda.

Des del departament de Serveis Socials es detecta una problemàtica de vivendes en mal estat i amb poques condicions d'habitabilitat. Un total de 17 famílies es troben en aquesta situació a Sa Pobra. Després d'analitzar-ne les condicions sociofamiliars, l'Ajuntament n'assumeix el realotjament de set, convertint-se en la primera iniciativa d'allò que pretén esser una política social de la vivenda.

El treball realitzat fins ara, en aquest sentit, és el resultat d'una àmplia participació i col·laboració, que encara no es pot mesurar en tota la seva amplitud, ja que només s'hi presenta un primer balanç de feina feta. A la gent que hi ha participat més directament, s'ha d'afegir el reconeixement a aquelles altres persones que, amb la seva ajuda, han contribuït a fer possible aquest treball.

MAGDALENA CLOQUELL
Assistent Social de
l'Ajuntament de Sa Pobra

ELS EDUCADORS ESPECIALITZATS, A LA RECERCA DE LA IDENTITAT PRÒPIA

Un congrés desbordat

Des del dia 4 fins al 8 de desembre de l'any passat, se celebrà a la ciutat de Pamplona el I Congrés Estatal de l'Educador Especialitzat. Hi participaren més de sis-centes persones, un nombre molt elevat si hom para esment al fet que no se n'hi preveien més que quatre-centes. Aquest desbordament fou molt ben valorat, ja que es considerà que era una bona ocasió de «prendre el pols a la realitat» d'aquesta professió. S'hi presentaren, a més, vuitanta-cinc experiències diferents que s'hi oferiren com a comunicacions; les ponències foren a càrrec de prestigiosos conferencians, experts en el tema, amb un extens currículum i provinents de diverses comunitats de l'Estat, de França, Alemanya i Itàlia. Tot això féu que el Congrés assolís l'objectiu que s'havia assenyalat: «Ésser un lloc d'encontre i treball», on s'analitzassin en profunditat diversos punts relatius a la professió d'Educador Especialitzat.

Tractament i anàlisi d'alguns punts

— S'hi recollí i s'hi analitzà l'evolució històrica de la figura que l'Educador Especialitzat ha tengut, sobretot a l'àmbit de l'Estat espanyol.

— Se n'explicà el marc teòric i conceptual, i la identitat des d'on sorgeix aquesta figura.

— S'hi delimità el camp de treball i les àrees d'intervenció de l'Educador Especialitzat, així com l'especificitat de la pròpia metodologia de treball.

— S'hi analitzà el moment actual i les perspectives de futur de la professió, a fi d'avançar en la clarificació d'aquells aspectes que hi apareixen com a més rellevants, com és ara: el reconeixement social d'aquesta figura; la formació de l'Educador Especialitzat (el nivell educatiu que ha de tenir, on se l'ha de situar, qui l'ha d'impartir, com ha de ser plantejada, etc.); associacionisme professional, etc.

— S'hi tractà la manera com servir millor de lloc de trobada de diverses institucions i de treballadors implicats en aquest àmbit.

— S'hi estudià la possibilitat de difondre i clarificar aquesta figura professional davant del conjunt de la societat.

L'aparició a Europa d'una nova professió

La figura de l'Educador Especialitzat apareix a Europa, un cop acabada la II Guerra Mundial, com a fruit de la conjuntura socio-econòmic-política que caracteritza aquesta època; és producte, per una banda, de la reconversió progressiva que han sofert les institucions asilars i els macrocentres de caràcter total, regits per cel·ladors, vigilants o encarregats; i, per una altra, del ressorgiment de figures com la del Monitor, provinents d'àmbits educatius de temps lliure.

A França, l'any 1945, es funden Escoles d'Educadors a Montpeller, Tolosa, Lió i París, que són les capdavanteres en aquest camp. Cap als anys cinquanta n'apareixen d'altres a Suïssa, Alemanya, Itàlia, Països Baixos, Dinamarca i Canadà.

A Espanya, la primera escola comença a funcionar l'any 1968, a Barcelona, impulsada per un grup de professionals interessats en l'Educació Especial fora del marc escolar i que mantenen contactes amb la resta d'escoles europees. Avui en dia les dues úniques escoles reconegudes oficialment són la «Flor de Maig» a Barcelona, i la de Navarra.

El títol que s'expedeix en aquestes escoles és el de «Tècnic Especialista en Adaptació Social», a la rama de Llar de la Formació Professional de 2on Grau.

La figura de l'Educador Especialitzat

Malgrat el mínim reconeixement oficial d'aquesta professió, la figura de l'Educador Especialitzat reneix i es fa cada vegada més evident en tots els àmbits que exigeixen una atenció socioeducativa directa, fruit de les transformacions polítiques i socials que la nostra societat ha viscut en aquests darrers anys, pel que respecta a un nou enfocament en la política social i l'atenció als sectors marginats. Aquestes transformacions han provocat el tancament d'Asils i Institucions totals, tant en el sector del menor, com de la tercera edat o la salut mental. Al mateix temps, han fet sorgir experiències d'«integració» a l'àrea escolar, a fi de normalitzar i integrar, valorant cada vegada més la labor preventiva en el si de la pròpia comunitat, considerant avui aquesta tasca com a imprescindible en qualsevol programa d'Acció Social. És en aquest marc on l'Educador Especialitzat en troba la pròpia identitat.

L'Educador Especialitzat és aquell professional de l'educació qui treballa a l'àmbit no escolar, d'atenció directa, denominat el «marc de la vida quotidiana»; no entenent aquesta com a quotidianitat, sinó com el lloc on es desplega la vida, on s'entra en relació amb subjectes que, per diverses causes físiques, psíquiques i socials, es troben en situacions de risc o de dificultat amb sí mateixos, aïllats o amb problemes a l'hora d'establir una relació normalitzada amb el seu entorn.

L'Educador Especialitzat viu i actua allà on es produeix el conflicte, ajudant a desenvolupar en el subjecte els recursos que en potenciïn la inserció social activa, tot facilitant-ne la circulació en un entorn cada vegada més ampli.

L'Educador Especialitzat, per tant, és un professional que actua en primera línia i que se situa a l'epicentre dels conflictes relacionals i socials dels subjectes. Els seus àmbits d'intervenció són molt amplis i diversificats. Treballa en els serveis d'atenció primària que donen prioritat a la prevenció, formant part d'equips multidisciplinars de professionals afins (Assistent Social, Psicòleg, Treballador Social, Pedagog, etc.); i també en els serveis especialitzats de tots aquells sectors que en necessitin l'atenció. És evident que els àmbits d'intervenció es van ampliant, com a resultat dels canvis socials abans esmentats.

Situació actual de l'Educador Especialitzat

El Congrés d'Educadors Especialitzats ha mostrat que a Espanya hi ha un potencial real d'Educadors Especialitzats que treballen, que exigeixen que en sigui reconeguda oficialment la professió i que s'associen.

Ho demostra la creació durant aquests darrers anys de l'organització professional d'Educadors Especialitzats de Catalunya; la Coordinadora d'Associacions i Escoles d'Educadors; la celebració de les primeres jornades l'any passat a Barcelona; aquest Congrés de Pamplona; la creació d'un subgrup dependent del Consell d'Universitats, amb l'objectiu d'estudiar el tema de la titulació i formació de l'Educador Especialitzat; i finalment la proposta de resolució presentada al Parlament Europeu sobre l'equivalència dels diplomes d'Educadors Especialitzats a la Comunitat Econòmica Europea.

L'Educador Especialitzat exigeix i necessita una formació. Ha de portar un bagatge teòric que li permeti intervenir adequadament. El marc teòric de l'Educador Especialitzat es fonamenta en la Pedagogia i la Psicologia aplicades a la vida quotidiana. El treball de l'Educador se situa en el punt de conjunció entre la psicopedagogia i la temàtica social.

L'opinió majoritària en el Congrés, per una banda, manifesta que l'Administració en la reforma dels ensenyaments universitaris, ha de considerar l'Educador Especialitzat com a un Diplomate de Grau Mitjà, contemplant-ne l'especificitat, és a dir, una formació teòrico-pràctica i no una supervisió del treball pràctic; d'altra banda, s'ha d'atorgar a aquesta figura un reconeixement professional en el món laboral.

JOSEFINA SINTES

entrevista

És de domini públic que una bona part dels homes i les dones que integren l'Església realitzen una important acció social pertot arreu. La col·laboració de l'Església amb les diferents institucions de l'Administració és ja habitual des de fa anys. Parlem avui amb el Cap de la Delegació Diocesana d'Acció Social de Mallorca, Mossèn Gabriel Pérez Alcina.

—¿QUÈ ÉS LA DELEGACIÓ D'ACCIÓ SOCIAL I QUINA ORGANITZACIÓ TÉ?

—És l'àmbit on els diversos grups o institucions d'Església que es dediquen al treball social troben acollida, coordinació, estímul, i també un canal de comunicació amb les diverses administracions.

Dedicats a temps complet a la Delegació, hi som una germana de la Caritat; Na Maria Barceló, assistent social; i jo. El secretari, En Tomeu Morey, l'és a la vegada de Càritas. Intentam estar connectats amb tots i d'una manera especial amb Càritas, que aglutina un bon nombre de serveis. Per aquest motiu jo també som Delegat Diocesà de Càritas.

Segons el que acab de dir, podríem establir el següent organigrama:

Estudis i animació:

- Justícia i Pau.
- Grup Cristià de Drets Humans.
- Revista «Arran».

Serveis i Obres:

- Càritas:
 - Servei d'acompanyament dels grups de voluntaris de les parròquies i tractament de casos per els Assistents Socials.
 - Albergos de Transeünts joves i adults.
 - Pis Tramuntana (mares fadriques i amb conflicte familiar).
 - Secretariat Gità.
 - Puig des Bous (comuna vells prematurs i marginats socials amb problemes d'alcohol).
 - Ben Fet (cooperativa de neteja).
 - Emigració.

- Religioses Oblates.
- Residència «Jorbalán». Religioses Adoratrius.
- Pis d'acollida i orientació (prostitució).
- Grup de Religioses d'Acció Social.
- Grups Parroquials d'Acció Social. A Ciutat i pobles.

S'ha de dir tot d'una que cada un d'aquests grups i institucions té una autonomia gairebé total; però a la vegada una gran disponibilitat, que fa possible la coordinació i la unió d'esforços quan les circumstàncies ho demanen.

—¿QUINES NECESSITATS TROBAU QUE HAN DE MENER UNA ATENCIÓ MÉS URGENT A LA NOSTRA COMUNITAT?

—Naturalment en un col·lectiu tan ample trobaríem urgències molt variades.

Des de la Delegació veim:

- Vells. Manca escandalosa de residències i d'altres serveis complementaris (centres de dia, menjadors, serveis d'higiene personal...) sobretot en el barri antic de Palma.
- Es necessiten treballs terapèutics: per a persones que no poden competir en el mercat normal de mà d'obra i per poder substituir la beneficència amb treballs remunerats que a la vegada eduquin i dignifiquin a la persona.
- Fan falta llocs d'acollida per als homes i dones que surten de la presó; i per a dones amb infants que es troben en el carrer.
- Hi ha una manca greu de vivendes socials dignes.
- Llavors hi ha l'embolic atur juvenil-delinquència-droga, metes a

- Associació Marginats - La Sapiència:
 - Hospital de Nit (marginats profunds i cures de desalcoholització).
 - Ca'n Gazà.
 - Son Ribas.
 - Cooperativa Treball-Salut (labor-teràpia per a marginats).
- Projecte Home (tractament de toxicòmans):
 - Acollida (El Terreno).
 - Comunitat terapèutica (Campos).
 - Reinserció.
- Fundació Deixalles (labor-teràpia per a marginats. Reciclatge d'objectes usats).
- Escola de Formació Social (treballadors familiars) i Escola de Voluntariat.
- Servei de Pastoral Penitenciària (atenció als presos i als seus familiars).
- Institucions Educatives i Rehabilitadores per a Infants i Adolescents:
 - Natzaret.
 - Minyones.
 - El Temple.
 - Betlem.
 - Pisos «Mensajeros de la Paz».
 - Pisos «Fundació Pare Àngel Montalvo».
- Grup d'Atenció a la Dona:
 - Casa de Família.

aconseguir... Potser aquesta sigui la primera urgència.
— Davant el problema gità, tots hi hem perdut els papers... i segueix sense solució.

—AIXÍ, DONCS, QUINS OBJECTIUS VOS PROPOSAU PER ENGUANY I QUINES ACCIONS MÉS IMPORTANTS REALITZAREU?

—Recolzar els objectius de les distintes institucions i grups.

El que anomenam «descentralització»: que els assistents socials de Càritas acompanyin els grups de voluntaris de les parròquies, perquè

puguin donar una resposta sèria i humanitzada als problemes que tenen devora. I així l'acció social sigui una part important de la vida de les parròquies.

En aquesta mateixa línia: promoció i potenciació de grups de voluntaris i Curs Bàsic de formació del voluntariat.

Acompanyament i consolidació de Deixalles i Projecte Home.

Establir els mecanismes de col·laboració amb l'Administració Pública.

Cursos de Formació i Capacitació Professional. Sobretot per a dones amb greus deficiències socio-laborals.

¿AMB QUINS MITJANS MATERIALS I HUMANS COMPTA LA VOSTRA ORGANITZACIÓ PER DUR A TERME TOT AIXÒ?

—Pens que el gran tresor que té l'Església de Mallorca, afavorida de forma determinant pel Bisbe, és el voluntariat que es dedica a l'acció social. Cada mes ens reunim amb representants de 20 a 30 pobles i la «descentralització» de Palma arriba a més de 30 grups parroquials.

Aquests grups ajuden a despertar la consciència dels cristians, que cada vegada són més generosos en la seva ajuda material i econòmica. També les congregacions religioses aporten persones, edificis i doblers.

La Delegació i Càritas tenen distints acords de col·laboració (convenis i subvencions) amb el Govern Balear, el Consell Insular i l'Ajuntament de Palma. També són importants les ajudes de diverses institucions privades a la tasca social de l'Església.

¿QUINA COORDINACIÓ TENIU AMB LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES QUE TAMBÉ PRESTEN SERVEIS SOCIALS?

—Existeix un diàleg fluid amb totes les administracions, encara que tinguin estils de treball molt distints.

Nosaltres solem parlar de «col·laboració crítica».

Estam disposats a col·laborar amb tots, per al bé dels més pobres, però sense estalviar-li, a cap administració, ni una mica de l'esforç que està obligada a fer en aquest camp.

Les distintes administracions públiques encara no han arribat a una bona coordinació entre elles i aquesta circumstància no afavoreix els més necessitats.

La gran xarxa de voluntariat que tenim, sempre ens farà crítics davant la tendència a la burocratització i a la resposta teòrica o evasiva (electoralista).

Per opció volem estar a prop dels més abandonats i desvalguts, sense paternalismes; tant de bo sapiguem fer-ho!

experiències

UNA EXPERIÈNCIA D'INTEGRACIÓ LABORAL DINTRE EL SECTOR DE SERVEIS

Programa del Consell Insular de Mallorca

La integració laboral és un dels mitjans dintre el procés de normalització de les persones amb deficiència mental. Per això el Centre Verge de la Salut del Consell Insular de Mallorca inicia un **Programa d'Integració Laboral**, que pretén intervenir en les diferents etapes del procés d'integració del jove deficient mental en el mercat de treball obert. Aquest Programa el du a terme un equip format per un psicòleg, un assistent social, un professor de pedagogia terapèutica i un mestre de taller.

Volem presentar avui una experiència concreta d'integració laboral dins el sector de serveis, que creim que pot ser una porta oberta per a altres deficients mentals en aquest sector.

l'acceptació de la deficiència del treballador, sense que això impliqui un tracte especial. Després vingueren **les passes de tipus burocràtic** amb l'INERSO, INEM, i empresa, per a la contractació, complint la normativa existent quant a la contractació laboral per a minusvàlids.

La darrera passa prèvia a la feina és **fer unes trobades amb els que seran els companys de feina** dels nous treballadors, de cara a una adequada mentalització que predisposi a la col·laboració.

Un cop començat el treball, s'ha fet el **seguiment del procés d'integració**: contactes periòdics amb els joves treballadors, els empresaris, la família i observació directa, a fi de seguir de prop el procés d'adaptació al lloc de feina.

Conclusions

De tot el procés d'integració d'aquests joves hem tret les següents **conclusions**:

- S'han adaptat plenament al lloc de treball.
- Acceptació per part dels companys de treball.
- Assoliment d'una certa autonomia laboral amb un rendiment total normalitzat.
- Assumpció de la nova situació amb una gran satisfacció personal.
- Satisfacció de l'experiència per part dels empresaris.
- Major acceptació de les capacitats dels deficients per part de la família.
- Millor integració familiar, en canviar l'estatus laboral i passar a formar part de la població activa.

En resum, creim que si bé no es pot donar per finalitzat el procés d'integració, en termes generals, es pot dir que es va per bon camí; malgrat les dificultats que puguin aparèixer en el futur, i que creim que la majoria de vegades no seran per causa dels joves deficients. De cada vegada més, l'equip haurà d'anar reduint la seva actuació directa, tant amb l'empresa com amb els deficients i família, una vegada aconseguida una plena autonomia personal, social i laboral.

Equip del Programa d'Integració Laboral del Consell Insular de Mallorca

Etapas

Recentment —a primers de setembre— es va aconseguir l'oferiment de dos llocs de feina per a deficients mentals, per a treballar en una empresa de neteja d'oficines, comerços, col·legis, hotels, etc. **Les primeres passes** que ferem varen esser: **l'anàlisi de les tasques** a realitzar als llocs de feina i **la selecció de dos joves** del Centre, que fossin capaços de fer una feina d'aquest tipus. Es tria un jove de 25 anys amb moltes ganes i aptituds per a treballar, i una altra de 19 anys molt capacitada per a aquest tipus de feina. **Es comença a treballar amb ells, per a preparar-los per al canvi** que suposa dins la seva vida: nous horaris, independència, responsabilitat en la feina, adaptació a una jornada laboral de 8 hores, autosuficiència econòmica, etc.

A la vegada, ens posam en **contacte amb els pares** dels joves, per a informar-los de la proposta de treball, condicions de feina, etc., fent-los particeps en la nova etapa dels seus fills; això comporta una col·laboració continuada amb l'equip.

Es mantenen també **entrevistes amb els empresaris**, amb els quals es té un intercanvi d'experiències personals amb els deficients mentals, així com les seves aptituds i interessos i les expectatives que tenen cap als nous treballadors, insistint en la importància de

Ayuda a construir el primer censo nacional de diabéticos

Si todavía no lo has hecho, facilítanos tu dirección para enviarte periódicamente información sobre actividades, cursos, programas de educación, novedades y avances en el tratamiento de la diabetes.

Juntos seremos más eficaces.

PROGRAMA DE DIABETES

General López Pozas, 8 - 28036 - Madrid

NOMBRE _____

DIRECCION _____

CIUDAD _____

C.P. _____

PROVINCIA _____

Tratamiento con: dieta sola antidiabéticos orales insulina

Cruz Roja Española

La inserción de este anuncio se realiza con la colaboración desinteresada del medio editor.

Si conoces a alguien diabético, hazle llegar este mensaje

eines per treballar millor

Moltes de les persones que treballen en serveis humans, senten la necessitat de millorar-ne el nivell professional o d'adquirir nous coneixements o d'ampliar-ne la informació.

En aquesta altra nova secció, Alimara vol concentrar tota la informació que fa referència a aquells instruments que poden esdevenir útils en un treball d'aquestes característiques.

Es tracta d'anar-hi compartint l'experiència de la utilització profitosa d'algun instrument tècnic, d'algun llibre, d'algun curs, etc., comunicant-ho als altres, mitjançant aquest espai disponible per a tota persona que voluntàriament desitgi emprar-lo.

Voldríem que aquesta secció es convertís en un lloc d'intercanvi ben profitós!

INFORMACIÓ BIBLIOGRÀFICA

«GUÍA SOBRE LOS RECURSOS SOCIALES»

A la col·lecció «Guías del Centro de Publicaciones del Ministerio de Trabajo y Seguridad Social», ha estat publicada recentment una Guia de Recursos Socials.

Consta de dos extensos apartats. El primer fa referència al marc legislatiu i institucional de les prestacions i els serveis socials de les ad-

ministracions públiques, tant la Central, les Autòniques com les Locals. El segon apartat es dedica als recursos socials d'aquestes administracions. S'hi distingeixen els de caràcter general i els de caràcter sectorial. Finalitza amb un directori d'organismes i institucions que han estat mencionats al llarg del treball.

«LA JUVENTUD ANTE EL TRABAJO: NUEVAS ACTITUDES EN LOS 80. TRES ENSAYOS»

Miguel Vallés, Alberto Moncada, Manuel Callejo.
Editorial Popular. Madrid, 1987, 109 pàgines.

Els anys seixanta foren l'època daurada en la qual el fet de ser jove era un valor social capaç de crear hàbits i costums. Sembla que els anys vuitanta això va perdre valor; el jove apareix com a sospitós de

delinqüència, drogaaddicció i poques ganes de fer feina.

En una societat on el treball ha estat l'eix de la construcció de la identitat de l'individu, s'hi poden observar els canvis d'actitud enfront d'aquest fet. Una de les causes fonamentals és la deguda a la crisi econòmica sense oblidar els factors importants de la biografia del jove, el seu estatus, etc.

Aquest treball presenta tres assaigs sociològics, que analitzen aquesta complexa transformació social des de perspectives diverses però complementàries.

«GUÍA DEL VOLUNTARIADO SOCIAL DEL MINUSVÁLIDO PSÍQUICO»

Editat amb la col·laboració de la Direcció General d'Acció Social. Madrid, 1987, 187 pàgines.

L'Associació Espanyola d'Esports, Oci i Temps Lliure per a Minusvàlids Psíquics ha preparat aquest treball que comença definint el terme «minusvàlid» a través de la història. S'hi enumeren les principals síndromes de la deficiència mental. S'hi defineix el que és el voluntari social, com a una persona que actua de manera espontània i desinteressada, però a l'interior d'una organització que té unes normes i unes determinades característiques. S'hi descriuen detalladament les qualitats que exigeix aquest tipus de treball i la classe de formació física i psíquica que hi precisa. S'hi menciona la legislació i la normativa que hi és aplicable.

L'objectiu d'aquesta Guia és posar a l'abast dels professionals, els familiars, les associacions, les organitzacions interessades i juvenils, una sèrie de dades indicatives i il·lustratives de la situació actual dels minusvàlids psíquics i de les possibilitats de col·laboració i ajuda que avui en dia existeixen per promoure una major igualtat i participació a l'interior de la societat.

«METODOLOGÍA Y PRÁCTICA DE LA PARTICIPACIÓN»

Miguel Sánchez Alonso.
Editorial Popular, 1987.

La participació és un dret reconegut i, abans que res, és una aspiració i una exigència dels ciutadans responsables. Però la participació pot ésser obstaculitzada, desviada o manipulada.

Participar suposa dominar la metodologia i les tècniques necessàries que permetin l'exercici d'aquest dret. És un llibre que no estableix una teoria de la participació, sinó que hi remarca la manera com participar; tenint present sobretot les entitats democràtiques (centres docents, associacions de veïns o de pares d'alumnes, grups juvenils i de dones, cooperatives i societats laborals, agrupacions d'acció social i cultural, etc.). S'hi exclou expressament la participació política o la relativa a les Administracions Públiques.

(Cuadernos de Acción Social, n.º 9, noviembre-diciembre 1987. Dirección General de Acción Social. Madrid.)

LEGISLACIÓ

• ESPANYA A LES COMUNITATS EUROPEES

Proposta de decisió 87/C 257/02, per la qual s'adopta un programa d'acció a nivell comunitari, per promoure la integració social i la independència dels minusvàlids.
(DO C 257, 28/09/87)

Proposta de decisió 87/C 257/03, per la qual s'estableix un programa d'acció a nivell comunitari, per promoure la rehabilitació professional i la integració econòmica de minusvàlids.
(DO C 257, 28/09/87)

• CAPDÀLIA DE L'ESTAT: ACORDS, CONVENIS I TRACTATS INTERNACIONALS

Acord, vigent des del dia 3 de juny de 1987, entre Espanya i l'ONU, per a la prevenció del delictes i el tractament del delinqüent, fet a San José de Costa Rica dia 11 de desembre de 1985.
(BOE 223, 17/09/87)

• MINISTERI DE TREBALL I SEGURETAT SOCIAL

Resolució de dia 16 de setembre de 1987, sobre reconeixement i efectivitat del dret a assistència sanitària de la Seguretat Social dels infants atesos en règim d'acolliment familiar.
(BOE 235, 01/10/87)

• DIRECCIÓ GENERAL D'ACCIÓ SOCIAL

Resolució de dia 4 d'octubre de 1987, per la qual es fa públic el conveni de col·laboració entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en matèria d'informació sobre acció social i serveis socials.
(BOE 263, 03/11/87)

• COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Ordre de dia 23 de juliol de 1987, de reorganització del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
(BOCAIB 92, 23/07/87)

CAMPAÑA REFUGIADOS EN EL MUNDO

Solidarícese enviando su firma.
Pida más información.
General Perón, 32-2º
Tel. (91) 455 42 69.
28020 Madrid.

AYUDA MEDICA A MOZAMBIQUE

M.S.F.
Médicos Sin Fronteras.
(93) 347 11 51

CATÀLEG DE VIDEOS

CONDICIONS DE PRÈSTEC

- Preu lloguer setmanal 500 pessetes. El pagament s'ha de fer a la bestreta, mitjançant taló a nom de S.I.I.S.
- Despeses de tramesa a compte del sol·licitant.
- La tramesa sempre s'ha de fer a través de transportista, mai no s'ha de fer per correu.
- Aquests videos són propietat del S.I.I.S. Tots els drets reservats. N'és prohibida la reproducció total o parcial.
- Adreça: Centre de Documentació i Informació. C/. Serrano, 140 - 28006 MADRID.

Nº VIDEO	ORGANISME	TÍTOL	TEMA	CARACTERÍSTIQUES			
				IDIOMA	DURACIÓ	SISTEMA	ANY
1	U.S. Office of Education (USA)	Out of the Shadows (Lluny de les tenebres)	Educació (Autonomia personal, nins, modificació de conducta, deficiència mental severa)	Anglès	17 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1964
	Vocational Rehabilitation Administration (USA)	A Token System for Behavior Modification (Un sistema de fitxes usat per a la modificació de conducta)	Educació (Modificació de conducta, fitxes tècniques, deficiència mental severa, nines)	Anglès	8 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1969
	Vocational Rehabilitation Administration (USA)	Operation Behavior Modification (Operació de Modificació de conducta)	Educació (Modificació de conducta, adolescents, deficiència mental mitja)	Anglès	37 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. blanc i negre	1967
3	Encyclopaedia Britannica Educational Corporation (USA)	Like you like me (Com tu i com jo) Sèrie 10 pel·lícules	Integració				
		1. Let's talk it over (Parlem-ne)	(Epilèpsia, integració escolar, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		2. Let's be Friends (Siguem amics)	(Trastorns emocionals, integració escolar, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		3. Let me try (Deixau-me que ho intenti)	(Deficiència mental, integració escolar, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		4. Doing things together (Fer les coses tots junts)	(Deficiència física, mà, integració escolar, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		5. Everyone needs some help (Tothom necessita ajuda)	(Deficients auditius, problemes de llenguatge, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		6. See what I feel (Mira quines coses jo sent)	(Deficiència visual, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		7. When I grow up (Quan jo creixi)	(Minusvàlids, nins, alternatives professionals, integració social)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		8. Why me? (Per què a mi?)	(Deficiència física, croses, integració social, nins, hospitalització)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
		9. It's up to me (Em pertoca de decidir)	(Dificultats respiratòries, asma, integració social, tractament)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977
10. I can do it (Puc fer-ho)	(Deficiència física, cames, integració social, nins)	Anglès	6 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1977		
4	Encyclopaedia Britannica Educational Corporation (USA)	Paige	Educació (Síndrome de Down, integració escolar)	Anglès	10 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1978
	Like other people	Sexualitat (Espasticitat) Like other people (Com els altres)	Sexualitat (Espasticitat, necessitats emocionals, residències)	Anglès	25 min.	VHS i pel·lícula 16 mm. color	1972

notícies

II COL·LOQUI EUROPEU SOBRE CREATIVITAT DE I PER A LES PERSONES AMB MINUSVALIDESA: NECESSITATS, DESITJOS I POSSIBILITATS

En una breu nota informativa del Secretari Executiu del Ministeri de Relacions amb les Corts i de la Secretaria del Govern, se'ns comunica que s'ha celebrat a Sevilla el II Col·loqui Europeu sobre Art i Creativitat de i per a les Persones amb Minusvalidesa.

Durant aquest col·loqui es desplegarà un extens programa que arrellegarà experts i professionals de tots els països de la Comunitat Europea.

Promogut per la Comissió d'Ocu-

pació, Assumptes Socials i Educació de les Comunitats Europees, es duguerà a terme els dies 3, 4 i 5 de desembre passat, a Sevilla.

Coincidint amb aquest col·loqui, s'hi desenvoluparà també una Mostra Nacional d'Art Especial, manifestació promoguda pel Reial Patronat de Prevenció i d'Atenció a Persones amb Minusvalidesa, l'organització de la qual anirà a càrrec d'APROSE (Agrupació Provincial Sevillana d'Associacions Pro-Deficients Mentals).

Durant el col·loqui es constituï el Comitè Europeu de Creativitat de i per a les Persones amb Minusvalidesa. Per Espanya hi resultà elegida la Sra. Maria Teresa León.

Si qualcú en vol més informació, pot adreçar-se a:

Secretaria APROSE
Ronda de Capuchinos, 4-6
Pta. 6, loc. 4, 41003 SEVILLA
Telèfon: 41 41 03

DESENVOLUPAMENT DE LA LLEI D'ACCIÓ SOCIAL

Pel seu interès, transcrivim el text de la resposta donada pel Conseller de Sanitat i Seguretat Social, Hble. Sr. Gabriel Oliver i Capó, al Sr. Sebastià Serra i Busquets, del grup parlamentari PSM-EEM, relativa al desenvolupament de la Llei d'Acció Social, i que ha estat publicada al Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears, núm. 15, de dia 30 de desembre de 1987, a les pàgines 342-343:

«En contestació a la pregunta amb resposta escrita formulada pel Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb registre d'entrada al Parlament de les Illes Balears, amb el núm. 823/87, de data 30 de setembre, i que tengué entrada a aquesta Conselleria el passat 8 d'octubre, relativa al desenvolupament de la Llei d'Acció Social, em complau d'adjuntar-vos la informació següent:

»A la nostra Comunitat Autònoma s'ha promulgat recentment la Llei d'Acció Social, amb la qual es pre-

tén d'establir els fonaments adequats per tal de desenvolupar a Balears una política eficaç, en tot el que sigui possible, enfront dels problemes de l'Acció Social, i que, com totes les lleis transcendents, té un important contingut programàtic, que marca els principis i les directrius que han d'inspirar l'acció de govern en les matèries que regula. Precisament, a través d'aquesta Llei es tendeix a aconseguir un model basat en la integració i coordinació dels Serveis Socials i Assistencials, procurant, al mateix temps, la seva major descentralització, a través d'una configuració estructural que els aproximi al ciutadà, considerant en aquest sentit que aquests serveis i aquestes accions es desenvolupin fonamentalment per les Corporacions Locals, deixant principalment a càrrec de la nostra Comunitat Autònoma els serveis d'àmbit regional, que requereixen alta especialització, així com aquelles accions que precisen necessària-

ment relacionar la nostra C.A. amb l'Administració de l'Estat. És a dir, que el desenvolupament d'aquesta Llei requereix per les seves característiques un període ampli i dilatat de temps, que pràcticament s'està iniciant en aquests moments.

»En aquest sentit, es fa necessari, sobretot, adoptar mesures que evitin actuacions aïllades i desconexes, que són la situació generalitzada fins ara en aquestes matèries a tot el territori espanyol, determinada fonamentalment per l'existència d'un complex entramat burocràtic i administratiu, derivat de la concurrència competencial que en aquestes matèries es dona entre pràcticament totes les Administracions Públiques. Per això, la primera acció de Govern que consideram imprescindible és la d'impulsar al màxim la coordinació interinstitucional, que permeti evitar duplicitats en aquestes accions i possibiliti que els recursos que s'hi destinen resultin tan

eficaços com sigui possible. Així, s'ha creat ja a l'àmbit de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, la Direcció General d'Acció Social, per la qual **s'està preparant ja, per tal que es constitueixi en un breu termini, les normes relatives a la creació del Consell Superior d'Acció Social, així com la de la Comissió de Coordinació Institucional**, a través dels quals, la coordinació, fins i tot la integració, de tot quant es realitzi en matèria d'Acció Social per part del sector públic de Balears pugui ser una realitat.

»Per altra banda, per part del nostre Govern, a través de les Conselleries corresponents, es gestiona davant l'Administració de l'Estat la **transferència de noves competències** en matèria d'Acció Social o matèries similars, com **les relatives a protecció de menors**, sense perjudici del fet que impulsem les negociacions per a aquestes noves transferències, quan es compleixin els terminis que, per a les que corresponen als Serveis de Seguretat Social i d'Educació Especial es deriven del propi Estatut d'Autonomia de Balears.

»En aquesta línia d'intensificar la coordinació de les Administracions públiques, recentment **s'ha formalitzat un Conveni** entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social i el

nostre Govern **per a la coordinació i el tractament informàtic de dades i estadístiques relatives a Acció Social**.

»També en aquesta línia de **potenciar la coordinació s'han iniciat conversacions amb el Consell Insular de Mallorca**, amb l'objecte d'acomplir el previst al respecte a la Llei d'Acció Social.

»Per altra part, per la Conselleria corresponent s'instarà als Consells Insulars i als Ajuntaments, perquè impulsin aquestes accions, tot procurant aconseguir com més aviat millor el percentatge dels seus pressuposts per a Acció Social previst a la Llei.

»Per part de la Conselleria es preveu en els seus pressuposts del proper any una sèrie d'actuacions que fonamentalment consisteixen a la millora dels centres assistencials dependents d'aquesta, a iniciar el camí per tal de substituir la política de subvencions per una política de

concerts en el sector corresponent a disminuïts, intensificar el desenvolupament de l'ambiciós projecte de construcció del centre de disminuïts profunds, al qual es destina una important partida pressupostària, l'increment notable de la donació pressupostària per a atendre les accions en matèria de marginació social, la dotació de subvencions per a tractaments de rehabilitació de drogaaddictes, suport econòmic a la Comunitat Terapèutica del Consell Insular d'Eivissa, i al desenvolupament del "Projecte Home" a Mallorca, el desenvolupament de Convenis amb Entitats sense ànim de lucre, com el Bisbat, Creu Roja, etc.»

Palma de Mallorca,
24 de novembre del 1987

El Conseller de Sanitat
i Seguretat Social,
GABRIEL OLIVER I CAPÓ

AYUDA MEDICA A ETIOPIA

M.S.F.
Médicos Sin Fronteras.
(93) 347 11 51

PREMIOS MINISTERIO DE TRABAJO Y SEGURIDAD SOCIAL

TESIS DOCTORALES 1986 - 1987

Por Orden de 18 de octubre de 1987, publicada en el "Boletín Oficial del Estado" del 14 de diciembre, se convocan los Premios "Trabajo y Seguridad Social" que, en número de seis, se adjudicarán, en su caso, entre las tesis doctorales presentadas que traten cuestiones relativas a alguna de las siguientes materias: Relaciones laborales, empleo, Seguridad Social, servicios sociales, seguridad e higiene en el trabajo, cooperativismo y economía laboral.

Podrán concurrir a los Premios las tesis presentadas para la colación del grado de doctor, en el curso académico 1986-1987, en cualquiera de las Universidades españolas.

La cuantía de cada uno de los premios será de 250.000 pesetas.

Las tesis doctorales que resulten premiadas serán editadas por el Ministerio de Trabajo y Seguridad Social, que adquirirá el derecho de propiedad intelectual de la primera edición.

La presentación de originales, que habrán de ir redactados en una de las lenguas españolas, finalizará el 31 de marzo de 1988.

MINISTERIO DE TRABAJO Y SEGURIDAD SOCIAL
CENTRO DE PUBLICACIONES
Huertas, 73 - 28014 MADRID

BANC DE DADES EUROPEU SOBRE INICIATIVES D'OCUPACIÓ LABORAL

Vosaltres també podeu convertir-vos en informadors d'aquesta gran xarxa informativa que es diu ELISE, aportant-hi experiències al banc de dades.

El mes de maig de 1987, ELISE va crear un banc de dades relatives a les iniciatives innovadores que anassin sorgint en el camp de l'ocupació laboral. Semblantment a una

verdadera borsa d'idees i d'exemples a nivell europeu, es tracta d'un banc de dades ben informatitzat al qual hom pot accedir i sol·licitar informació, tot fent-se servir de paraules-clau, sobre la localització geogràfica o la classe de públic afectat o el tipus d'acció o la casta de col·laboradors, etc.

Prioritàriament, els temes que

ELISE recull fan referència a activitats dutes a terme pels sindicats, els desocupats durant molt de temps, els joves, les noves formes de finançament de les ILE (Iniciatives Locals d'Ocupació Laboral) en el medi rural.

Per aportar a aquest banc de dades «experiències» que siguin accessibles a tothom, el servei de documentació, els informadors i el conjunt de la xarxa informativa van assenyalant totes les iniciatives que esdevenen particularment exemplars en cada país.

Tothom pot participar directament en aquesta labor de recollir experiències originals. ELISE ha posat a punt una eina que ens facilita la tasca. És el QUADERN DE NOTES, un petit bloc, fàcil de manejar i de portar a la butxaca o dins la cartera; en aquest bloc s'hi van anotant totes les observacions que es fan sobre qualsevol iniciativa de la qual hom té coneixença o sent parlar. Aquest QUADERN DE NOTES reflecta els elements essencials de la informació que s'ha d'obtenir: un resum que anota els aspectes innovadors, les paraules-clau, l'adreça i la persona amb qui hom pot contactar.

Un cop s'ha observat alguna iniciativa d'aquest tipus, es tracta de remetre les fitxes que seran codificades tot seguit en el banc de dades, on seran disposades de manera que esdevinguin útils en qualsevol casta de recerca informativa.

Hi ha disponibles, de franc, tots els QUADERNS DE NOTES que es desitgin, els quals es poden encomanar a ELISE. En remetrà tot d'una tots els que hi siguin sol·licitats.

EXPERIENCE:	elise
Envoyé à ELISE ie/Sent to ELISE on	
INFORMATEUR - INFORMANT	
Nom/Name:	
Adresse/Address:	
Tél.:	
EXPERIENCE	
Nom de l'expérience/Name of the experience:	
Adresse complète/Full address:	
Tél.:	
Télex:	
Personne contact/Person to be contacted:	
Objet et caractère innovant/Aim and innovatory nature:	
Mots-clés/Key-words:	
▶ A renvoyer à/To be sent to ELISE, 38 rue Vilain XIII, B-1050 Bruxelles ◀	

AJUNTAMENT DE POLLENÇA: SERVEIS SOCIALS

INFORMACIÓ I ORIENTACIÓ

Es facilitarà sobre temes concrets, atenció directa a individus i grups davant qualsevol demanda relacionada amb necessitats socials. Orientació, informació i assessorament sobre drets socials i recursos de la societat.

AJUDA DOMICILIÀRIA:

Aquesta ajuda farà possible que la persona major, l'invàlid o l'infant puguin ésser atesos a ca-seva sense necessitat ni obligació d'inter-naments a cap institució.

RECOLZAMENT PERSONAL I FAMILIAR

L'Assistent Social estudiarà el problema que la persona li plantejarà i juntament amb ella cercarà la sortida més àlgebra movilitzant recursos i fent el treball de gestió necessari:

- a) Ajudes de la Junta de Protecció de menors.
- b) Gestió de l'accés a prestacions de la S. Social i del Fons d'Assistència Social.
- c) Informació de centres d'atenció a l'alcoholisme i altres drogodependències.
- d) Problemàtica de la dona.
- e) Atenció tercera edat, etc.

PER A INFORMACIÓ:

Dirigir-se a l'Ajuntament, els dilluns, dimecres i divendres a partir de les 11'30 fins a les 13'30 hores.

almudaina, 5

Des del primer número fins ara, aquest butlletí informatiu del Servei d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca, ha intentat ésser un instrument de comunicació que doni llum i idees a totes aquelles persones que es dediquen a l'atenció social a Mallorca; s'ha volgut convertir en un vehicle d'informació intentant il·luminar el camí de treballadors de l'acció social i contribuint a acostar persones i institucions.

Ningú no en té l'exclusiva. Tothom hi pot fer alguna aportació. Des de la direcció d'ALIMARA hi ha el desig que hi pugui participar tota la gent que ho desitgi. I aquesta és la finalitat d'aquesta nova secció que avui s'obre en aquest butlletí.

Amb les cartes que es vagin rebent a la redacció —l'extensió de les quals es prega que no sigui excessivament vasta— s'ha de poder anar establint una via d'intercomunicació que n'ha d'afavorir els participants. Tots els lectors són convidats a dir-hi la seva, sempre que s'hi vulgui reflectir la voluntat d'ajudar els altres en la tasca social de millorar el nostre entorn i la convivència.

El fet d'haver-ne rebut alguna, ens ha mogut a obrir-hi aquesta secció que desitjam que es vegi força concorreguda.

L'ESCOLARITZACIÓ DELS «INFANTS DE CARRER» I L'ATENCIÓ SOCIAL PRIMITIVA

Sr. Director:

He tingut l'oportunitat de rebre ALIMARA des del primer número i sempre he trobat a faltar una secció de «Cartes al Director», on poder expressar directament les nostres opinions, les dels lectors, sobre problemes o mancances que pateixen els humans del nostre entorn, o sobre l'atenció que els «especialistes» presten a aquests problemes socials. Confiant que prest obriu una secció d'aquest tipus, vos escric unes reflexions sobre un fet que està passant actualment a Palma, per si trobau que vos poden ésser útils...

M'he informat que s'estan escolaritzant infants de 9 i 10 anys, o més majors, que no han anat mai a escola. El fet en si mateix és lloable, ja que, en cas contrari, les institucions responsables podrien incórrer

BUTLLETA DE SOL·LICITUD

Si vols rebre «ALIMARA» a ca teva, omple, per favor, aquesta butlleta

Nom i cognoms

Adreça

Població

Codi postal Telèfon

Professió o treball

Envia-la a: «ALIMARA»

Servei d'Acció Social, Consell Insular de Mallorca
Carrer Almudaina, núm. 5 - 07001 PALMA DE MALLORCA

en flagrant delict de negligència. Però, si s'aprofundeix i s'analitza la manera com això es duu a terme, no queda altre remei que haver d'expressar la més ferma disconformitat i el més profund sentiment de pena davant l'estil de fer les coses en aquest país nostre.

En efecte, allò que es fa en primer lloc és detectar els nins majors de sis anys que encara són pel carrer sense anar a escola; després se'ls assigna una escola pública; i ja estan escolaritzats!! (Chapeau!). Tot seguit es posen en marxa les matemàtiques dels serveis humans (quadres, gràfiques, percentatges, estadístiques, etc.): «Tot va bé; anam escolaritzant a un bon ritme; els resultats canten...» Però, ¿quin funcionari s'encarrega de fer l'anàlisi del mètode emprat per fer tot això? ¿Qui es demana per la qualitat del servei que es pretén fer?

La realitat és que l'escola no està preparada per rebre aquests infants que, a l'edat de 10 anys encara no

han pogut aprendre a llegir ni a escriure i que són mancats totalment dels hàbits necessaris per iniciar un aprenentatge acadèmic. Ni és correcte escolaritzar aquests infants al 1er d'EGB, perquè superen en excés l'edat característica d'aquest curs; ni tampoc no és correcte escolaritzar-los a 4rt d'EGB, perquè ni tan sols saben llegir! És evident que cal arbitrar-hi una altra solució intermitja, que ofereixi a tots aquests nins la cobertura del buit «preescolar» que pateixen. Pentura no es tracta tant d'assignar-los a un grup escolar constituït, com d'assignar-los més tost un professor amb el qual puguin realitzar totes aquelles tasques preparatòries per a l'escola. Això seria adaptar l'escola a les necessitats dels nins; i no allò que s'hi fa, just el contrari, adaptar els nins a l'estructura rígida de l'escola.

A més de tot això, no veig perquè els nins més atípics o aquells qui porten més mancances socioculturals, generalment, són escolaritzats a l'escola pública; sense oferir, al mateix temps, els mitjans necessaris perquè aquesta escolarització pugui ésser ben feta. Així no es pot aixecar mai el nivell acadèmic de «la pública», que absorbeix les capes socials més baixes. Consider que és just que s'exigeixi a «la privada-concertada» un major esforç a favor de les classes socials més necessitades.

Deixant a una banda el fet lamentable de l'existència al nostre país d'infants de 10 anys que encara no han estat escolaritzats, pens que allò que fa l'Administració es escolaritzar «a la força», per decret, sense aturar-se a pensar que cal fer les coses d'una manera molt més imaginativa i més eficaç, invertint esforços en personal, instruments, etc., sempre en coordinació amb els equips d'atenció social primària, encarregats de donar el suport necessari i de fer-hi el seguiment del procés.

Mentre no es faci una escolarització com cal, l'Administració hi continuarà oferint una atenció social primitiva, perjudicant uns nins que no es mereixen res de tot això, i una escola pública ja força mancada de recursos.

Palma de Mallorca,
10 de desembre de 1987

JOAN FRANCESC
OROMIR